

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal CXIX. Beati immaculati in uia: &c. Carm. gen. 27.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

O felix, iterum ô felix, quem rector Olympi
 Populo salutis misit auctorem suo.
 Nos, quibus est sacri custodia credita templi
 Vobis precamur cuncta uertant prosperè.
 Vnus enim Dominus rerū moderatur habenas
 Qui gratiæ in nos lumen effundit suæ.
 Lætitia celebrate diem, foetusq; bidentis
 Tenellus aræ uinctus astet cornibus.
 Te Dominū, te mente colam, te uoce fatebor:
 Tuūmq; semper laude nomen prosequar.
 Eia Deum laudate, Deū facilemq; bonumq;
 Larga benignum semper indulgentia.

PSAL. CXIX. *Beati immaculati in uia:*
 etc. Carm. gen. 27.

Aleph.

○ Beatos, qui sequuntur orbitam legis Dei:
 Obeatos qui monenti spōte parēt numini,
 Labe puri nec relinquunt lege iussum tramitē,
 Quem seueritate dura nos tenere præcipis.
 O gradum regas labantem sic, monenti ut
 paream,
 A tuis attēta iussis nusquam ut errent lumina:
 Tum ducem canam æquitatis candido te pe-
 ctore,
 Obsequar tibi; obsequentem tu tibi ne desere.

Beth.

Quid iuuentam, ne labascant, seruat æquè ac
 lex tua?

P v

Hinc ne aberrem, modò laboro: tu laboran-
tem rege.

Ne uacillet pes, meo tua uerba condo pectore.
Rector orbis, æquitatis regulam tuæ doce
Me, tui oris uerba semper ore mediter ut meo:
Illa longè chariora semper auro ut æstimem:
Illa cogitem, illa secter, illa mirer unice:
Illa nulla è corde nostro delectant obliuia.

Gimel.

Da tuæ legi obsequenti uiuere: ut propius tui
Conspicer pacti æquitatem, pande mentis lu-
mina.

Inquiliuum iussa legis ne tuæ celaueris.
Fœderum leges tuorum ægra mens desiderat.
O, tuæ legis superbum qui premis fastidium,
Me tuæ legis sequacem uindica: cui diuites
Arroganter obloquantur, iussa quòd serue tua
E tuo sermone uitæ quòd capessam formula.

Daleth.

Aeger animus languet: agrum recrea uerbo
tuo.

Cordis arcanas latebras prodidi tibi: rudem
Tu doce. præferq; lucem, scita mediter ut tua:
Et cor anxium tui uerbi erigas solatio.
Absq; fuce fac tuarum scita legū ut diligam.
Recta sector, instituta spectro semper ad tua,
Lex tua animo sculpta inheret: spem meam ne
desere.

Pande iter tuæ æquitatis: te comes læt' sequar.
He.

He.

Legum iter monstra tuarū: fœdus erudi tuum,
 Fœdus ut legemq̄ totis imbibam præcordijs,
 Cuncta ut instituta recta secter usq̄ semita.
 Sordidis auerte curis iussa pectus ad tua:
 Flecte lumina, impias ne uanitates hauriant.
 Languidum excita: face ut te timeat animus
 ac amet.

Libera probro à pudêdo me benignus arbiter:
 Et statuta me amâtem tua æquitas seruet tua.

Vau.

Me bonus respice opiferq̄, fœderis memor tui
 Ora claudâ ut exprobranti spem tuæ fiduciæ:
 Spes salutis, ueritatem ab ore ne tuam eripe:
 Semper ut tuis statutis audiens, tuto gradu
 Ambulem. tua iussa quæro sola: coram regibus
 Disserâ (nec me pudebit) de tuis sermonibus.
 Hos amaui, & hos amabo: & obsequens his,
 brachia
 Tollam: ut usq̄ & usq̄ uoluam hos ore, men-
 te cogitem.

Zain.

Sis memor pacti, columna quæ meæ fiduciæ est:
 Quod leuat mærentem, & ægrum è fauce mor-
 tis eripit.
 Rideant licet superbi, te sequar: legem tuam
 Usq̄ repetam, in rebus arctis hoc erit solatiū.
 Impios quū legis hostes cerno, totus horreo.

Carmen

Carmen hæc erit mihi, orbem donec hospes
hunc colam.

Hanc ut obseruē tenebrę me silentes admonēt:

Illam mentē cura semper unice exercet meam.

Heth.

Obsequi tibi, mihi una est spes, opes, hereditas.
Ut bonus promissa præstes, unice unum id am-
bio.

Actiones uitę ut omnes ad tuam componerę
Legem: ad hanc custodiendam quę licet me
comparo.

Impeditus impiorum uinculis hanc cogito.
Huius ergo nocte surgēs prosequor te laudibꝰ,
Qui uerentur hanc, amicis utor, hanc parens
bone,

Qui tua benignitate cuncta replet, edoce.

Teth.

Domine ades, pollicita seruo fac benignę ap-
pareant.

In tua lege acquiescam; me doce legem tuam.
Vix malo coacta leges mę sequi didicit tuas.
Scita, fons benignitatis, tua benignę me doce
Me superbi criminantur; corde toto ego te se-
quar.

Iussa me iuuant tua, illis mens hebescit pro-
speris.

Erudisti me malis, ut legi adhęream tuę,
Hęream ut legi, auri aceruis gratiori ingētibus.

Iod

Iod.

Da manu tua creato nosse uim legis tuæ.
 Me pij læti obsequentem legibus spectant tuis.
 Iusta lex tua est: premis me iure iustus arbiter.
 At libenter audientem iussa me tua recrea.
 Tibi libenter obsequentem præueni clemētia:
 Seruulū tuū prementē comprime arrogantia.
 Me tuæ legi obsequentes obsequentē diligāt.
 Nec ferat tibi obsecundans pura mēs infamia.

Caph.

Deficit mens spe salutis, spes nec illam deficit.
 Lassa languent lumina: utris corpus instar a-
 ridi
 Tabuit. solare promissi in malis memorē tui.
 Quis ferēdi finis? hostē quando punies meum?
 Mihi tuę legis superbus hostis effodit scrobem.
 Aequalis, promissa certa sunt tua: hostes con-
 fice,
 Qui premunt me quòd te in uno collocem fi-
 duciam.
 Scita fac ut ad tua omnes actiones dirigam.

Lamed.

Certa eūt promissa, certa stat tuis uerbis fides,
 Dum polo stelle micabūt, herba terras uestiet:
 Sempiterno quæ recursu legibus parent tuis.
 Obruissent me dolores ni affuisset lex tua,
 Lex salubris: nulla nobis tollet hāc obliuio.

Sum

Sun tuus, tua instituta diligentes diligo.
Cæteris est finis: illa sola semper permanent.

Mem.

O tuam quàm legem amaui semper illã cogito.
Hostibus prudentiorem me meis hæc reddidit.
Factus huic fui obsequendo doctior doctorib⁹.
Huic quod audiã, senectã astutior sum callida:
Huic ut obsequar, malorum flecto gressum à se
mitis.

Te docente non recedo paululũ à uerbis tuis,
Faucibus meis sũauis melle suauioribus.
Eruditus his, recedo à semita mendacij.

Nun.

Sancta lex, uelut lucerna, dirigit pedes meos.
Obstinaui animũ tuis ut obsequar sermonib⁹.
Obrutum malis, tuorũ fœderum memor, leua.
Edoce me iussa, & oris hanc bonus cape uicti-
mam.

Iussa nõ reiecta, quamuis undiqz instarẽt mala:
Hæc nec abieci impiorum penẽ clausus retib⁹.
Hæc uoluptas, hoc mihi unum gaudium, hæc
hæreditas.

Hic scopus mihi manebit unus, aura dũ fruar.

Samech.

Diligo legem tuam, sicut malos abominor.
Vnica es spes, una uerbis in tuis fiducia.
Ut Dei mandata seruem, hinc impij facessite.
Me tuo sermone fulci, ne sequar spes irritas.

Te

Te regente saluus usq; iussa diligam tua.
 Perfugas calcas tuos, qui uana frustra cogitāt.
 Legem amo tuam, quod omnes impios exter-
 mines,
 Corpus horret quum seuerū cogito te iudicē.

Ain.

Aequa ne me diligentē desere opprimentibus.
 Iusta fac amem superbo tutus à ludibrio.
 Dum salutē spero, scita specto dū tua lumina
 Lassa languent: tu benignus edoce seruū tua
 Placita: legum fac tuarū intelligat mysteria.
 Tempus instat puniendi legis aduersarios,
 At tuum fœdus mihi auro est charius charis-
 simo.
 Hoc amo, huc errore misso dirigo uitæ ordinē.

Pe.

Mira rituum tuorum mens colit mysteria.
 Verba pectori imperito luminis sunt ianua.
 Faucib⁹ tua uerba apertis duco. uitę ut spiritū:
 Ceu soles te diligentes, intuere me bonns.
 Dirige ad tua uerba gressus: tum scelus non op-
 primet
 Me. tuæ legi, impiorum liber à calumnia,
 Obsequar. bonus intuere me, tuam ut legē se-
 quar. (mæ.
 Si quis hęc spernit, fluūt mihi more riuī lacry-

Sade.

Iustus es creator orbis: iusta iussa sunt tua.
 Plena lex est æquitatis: certa uerbis ueritas.

Rumpor

Rumpor ira, quū scelestis impiè contemnitur.
Sermo purus instar ignis: seruus hunc amat
tuus.

Impij spernant licebit me, tuam legē sequar.
Iussa stat tua sempiterna, mota nullo turbine.
Turbidis mihi illa rebus anxium cor recreant.
Scire legem da tuam: uitam mihi donaueris.

Coph.

Corde toto audi uocantem, legi ut obsequar
tuæ.

Inuoco, adiuua inuocantem, fœdus ut colam
tuum:

Inuoco te mane, uerbis in tuis fiducia est.
Nocte uigiles anteuerto, uerba mediter ut tua.
Me benignè audi, ut soles, & fauce mortis eripe.
Impij me persequuntur, legis expertes tuę:
Tu propinqua Domine, iussa cuius omnia ius-
ta sunt.

Iussa firma sine nullo, firma nullo exordio.

Res.

Aspice afflictū: leua me, fœderis memorē tui:
Fœderis memor meam uitam patronus aslere.
Impij malè interibunt, iussa qui tua negligūt.
O bonus sine fine, robora, ut soles, uitā meam.
Me prementū multitudo à lege non flectit tua.
Meret animus intuendo pacta qui spernūt tua.
Tu bonus tua iussa amantem me uicissim re-
crea.

Cūcta promissa tua nullū fixa norūt terminū.

Sin

Sim.

Me premit tyrānis: at cor uerba meditatur tua
 Verba gratiora gazis aureis animo meo,
 Diligo legem tuam, ceu uanitatem abominor.
 Septies tuā æquitatem me canentē lux uidet,
 Legem amantibus tuam pax multa, nulla of-
 fensio.

Speçtat à te mens salutem, nixa promissis tuis.
 Mens amat promissiones unicè & seruat tuas.
 Seruo tua pacta, ut uicissim tu uitam obseruas
 meam.

Thau.

Inuocanti da tuarum scire legum abscondita,
 Inuocantem libera me, fœderis memor tui.
 Te docente prædicabit os tuas laudes: tua
 Iussa lingua nunciabit, iussa longè æquissima.
 Dexterâ tuâ obsequentem iussibus iuua tuis.
 Abs te opem spero: tuarum scita legum diligo.
 Sospita me, ut prædicem te. lex iuuabit me tua.
 Me uagam ut pecudem, require fœderis me-
 morem tui.

PSAL. CXX. Ad Dominum, quum tri-
 bularer, &c. Carm. gen. 3.

Hinc me obsidebant bella, & hinc calumniæ
 Liuor faces admouerat:
 Ad te refugi destitutus omnibus,
 Rerum creator optime.